

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SENDER DEL MEDITERRANI GR-92

26a Etapa : CASTELLET – L'ARBOÇ – SANTA OLIVA

LES PECES – ALBINYANA

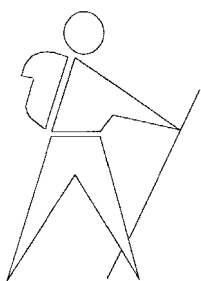
2 d'abril de 2006

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7:30	h
Castellet. Inici de l'etapa.	8:15	h
L'Arboç. Reagrupament i esmorzar.	9:00	h
Sortida de la plaça de la Badalota.	9:30	h
Santa Oliva. Reagrupament.	10:35	h
Sortida de davant de l'Ajuntament.	10:55	h
Les Peces. Reagrupament.	12:05	h
Sortida del carrer de la Plaça.	12:15	h
Albinyana. Final de l'etapa.	12:40	h
Sortida de la Cooperativa cap a Vilanova i la Geltrú.	12:50	h
Vilanova i la Geltrú.	13:30	h

Notes.-

- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **vigileu que hi sigui tothom.**
- ** Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, **no correu ni aneu massa LENTS !!**
- ** **Atenció:** La Secció de Senders disposa d'un telèfon mòbil (**680102567**). Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge **utilitzeu només** aquest telèfon. (Els dissabtes de 14h a 16h i el diumenge a partir de mitja hora abans de l'hora prevista per a la sortida).

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SENDER DEL MEDITERRANI GR-92

26a Etapa : CASTELLET – L'ARBOÇ – SANTA OLIVA

LES PECES – ALBINYANA

2 d'abril de 2006

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Es tracta d'una excursió variada i atractiva que transita per llocs poc coneguts pels excursionistes. Des de l'Arboç a Albinyana el camí és a peu pla, amb el paisatge majoritàriament rural de la part plana del Baix Penedès però amb clapes de bosc i amb interessants vistes llunyanes.

Horari Parcial	Horari Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Castellet. Aparcament a la carretera BV-2117.- Se segueix la carretera cap a la dreta en direcció nord. Es deixa a l'esquerra la carretera que va a l'Arboç i es segueix uns metres per la carretera de Torrelletes, la qual es deixa de seguida per prendre una pista asfaltada a l'esquerra que segueix pel costat del riu Foix aigües amunt.

0:07	0:07	0,510
------	------	-------

Riu Foix.- Es creua el riu i, just després, es deixa una pista a la dreta. Se segueix pel marge de la riera de Marmellar aigües amunt.

0:03	0:10	0,725
------	------	-------

Bifurcació. Es deixa la pista asfaltada i es pren enfront la pista que es torna a acostar a la riera de Marmellar. Al fons a la dreta hi ha el corral d'en Rafeques. Bonic paisatge rural.

0:07	0:17	1,225
------	------	-------

Bifurcació.- Es pren el camí de l'esquerra, es creua la riera i s'entra a la comarca de Baix Penedès.

0:02	0:19	1,325
------	------	-------

Bifurcació.- Cal seguir la pista de l'esquerra, direcció sud. Es passa per dins d'una pineda.

0:04	0:23	1,610
------	------	-------

Bifurcació.- Un cop passada la depuradora de l'Arboç, davant d'un petit bosc, es gira a la dreta, es deixa la pista principal i se segueix per un camí en direcció oest amb una magnífica vista de l'Arboç. Es va passant per diverses vinyes i per davant de la casa dels Gallar i del xalet conegut per "Els Alemanys". Cal estar atent

a la senyalització ja que en aquest tram hi ha diversos trencalls i canvis de direcció. En les bifurcacions cal seguir sempre el camí principal.

0:13	0:36	2,860
------	------	-------

Bifurcació.- Deixar la pista principal i prendre un camí a la dreta. Finalment es va a sortir a la carretera TP-2115, prop de la "rotonda" del punt següent.

0:04	0:40	3,183
------	------	-------

Rotonda.- Formada per l'encreuament de les carreteres N-340, TP-2115 que va a Castellet i TP-2124 que va a Llorenç del Penedès. S'ha de prendre la rotonda per l'esquerra, creuar la carretera N-340 i continuar uns metres per la TP-2124. Immediatament es pren un camí a l'esquerra, que puja cap a l'Arboç i la seva Giralda.

0:03	0:43	3,403
------	------	-------

L'Arboç (166 m).- Plaça de la Badalota. Cal seguir uns metres en direcció contrària a La Giralda i, després, anar pel carrer Major, creuar la rambla de Josep Gener, continuar pel carrer de l'Hospital i l'avinguda Priorat; se surt del poble per l'esquerra del col·legi públic Sant Julià.

Passat el col·legi s'arriba en una rotonda on es segueix endavant per una carretera asfaltada i aviat es creua la via del tren per un pont.

0:12	0:55	4,506
------	------	-------

Passat el pont es deixa la carretera, i es pren la primera pista a l'esquerra, que primer segueix a prop de la via del tren i aviat pren direcció oest. Es va entrant en el cor del Baix Penedès. En les bifurcacions, en general, cal seguir en la mateixa direcció que es portava.

0:16	1:11	5,910
------	------	-------

Creuament.- Per la dreta es va a Banyeres i per l'esquerra a la Gornal. Poc després es deixa una pista ampla a la dreta. Se segueix recte en direcció oest. Les vinyes alternen amb petits boscos. Tram de gran bellesa en el qual es careneja un petit llom molt estratègic.

0:08	1:19	6,430
------	------	-------

La pista es fa ampla. Es deixa una ampla pista a l'esquerra, continuant sempre per l'esmentat llom.

0:11	1:30	7,270
------	------	-------

Bifurcació.- Es deixa a l'esquerra la pista principal per on discorre el PRC-16 en direcció al Vendrell. Es continua pel llom, ara per una pista menor que aviat es converteix en corriol. Més endavant es torna a fer més ampla, i amb parets de pedra seca als dos costats.

0:16	1:46	8,317
------	------	-------

Santa Oliva (102 m).- S'hi entra pel carrer Avenir. Es gira a l'esquerra i després a la dreta, prenent el carrer dels Colls. Després es pren el carrer Torras i Bages, on hi ha els principals serveis, i tot seguit el carrer Anton Paradís. Es recomana visitar l'església parroquial de Santa Maria.

Passat l'ajuntament, el GR surt del poble per un camí cap la dreta. Es creua la riera de Sant Miquel.

0:18	2:04	10,007
------	------	--------

Carretera (El Vendrell - Sant Jaume dels Domenys).- Se segueix uns metres a l'esquerra i, en una rotonda, es pren el camí de l'Albornar, que està asfaltat, amb corbes a l'esquerra i a la dreta.

0:10 2:14 10,857

Túnel sota l'autopista.- De seguida es gira a l'esquerra, es deixen a la dreta unes instal·lacions del gas i, passats uns 100 m, es gira a la dreta allunyant-se de l'autopista. El camí és de caire molt excursionista. Es passa una cruïlla.

0:11 2:25 11,666

Riera de la Bisbal (95 m).- Se segueix pel lateral de la riera en direcció nord-oest. Es troben unes casetes de l'abastament d'aigua del Vendrell, que popularment són conegudes com els pous de Tomoví.

0:06 2:31 12,080

Riera de la Bisbal.- Es creua i se segueix per l'ampla pista tot deixant alguns trencalls als dos costats. Es passa pel costat d'un camp de tir i després per la dreta de la masia del Mata.

0:15 2:46 13,156

Carretera (El Vendrell - Valls) amb rotonda.- Es voreja la rotonda i just enfront es pren la carretera local d'Albinyana.

0:02 2:48 13,356

Mas del Mañé.- Atenció! Es deixa la carretera i es pren a la dreta una pista en mal estat que és l'antic camí del Vendrell a Valls. Direcció nord.

0:07 2:55 13,856

Les Peces (134 m).- S'entra pel carrer de Girona i es continua pel d'Antoni Gaudí i el de la Plaça; en arribar davant del núm. 61 d'aquest últim es gira a l'esquerra; se surt del poble en direcció sud.

0:09 3:04 14,581

Camp d'esports.- Es gira a la dreta en direcció oest. Se segueix un antic camí, molt atractiu.

0:16 3:20 15,601

Carretera (Albinyana - les Peces).- Es pren a l'esquerra.

0:01 3:21 15,678

Albinyana (197 m).- S'hi entra pel carrer Major.

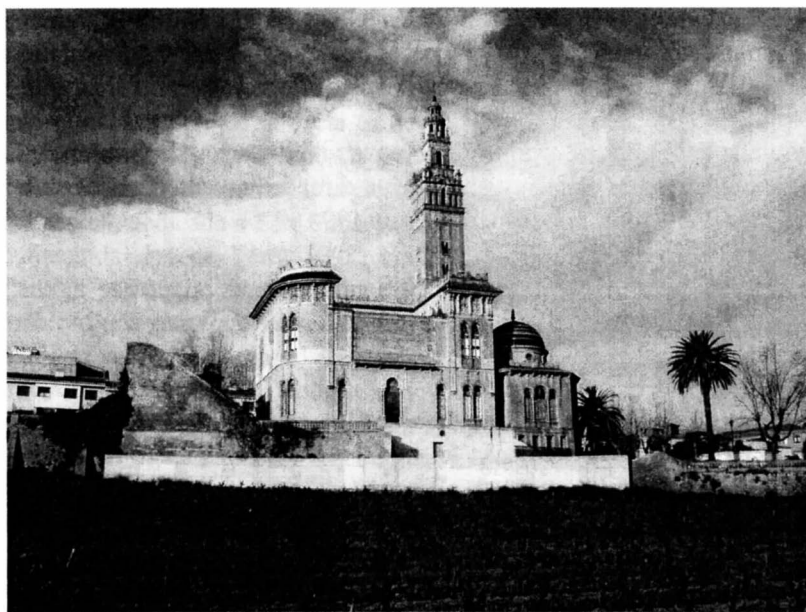
ATENCIÓ. Just a l'entrada del poble, nosaltres deixarem el GR que segueix pel carrer Major, i continuarem cap a l'esquerra pel carrer Afores, fins que trobem la carretera d'accés a Albinyana (que actualment està en obres). Un cop a la carretera hem d'anar cap a l'esquerra, tot baixant, fins arribar en una rotonda. A l'altra banda de la rotonda hi ha la Cooperativa d'Albinyana on és previst que ens esperin els autocars.

L'ARBOÇ

El municipi de l'Arboç és situat a la part oriental de la comarca del Baix Penedès. Amb una extensió de 14.17 km², és un dels termes més grans i poblats de la depressió baix-penedesenca. És envoltat a septentrió, llevant i migdia, pel terme de Castellet i la Gornal; a ponent, confronta amb el municipi de Banyeres del Penedès i en un petit sector del nord-oest, amb Sant Jaume dels Domenys. El terreny és predominantment pla, lleugerament accidentat a l'extrem sud, amb elevacions de 180 m, al Pujol, i de 205 m, a la Pedrera. La riera de Marmellar recorre la part de tramuntana del terme i coincideix, en part, amb el límit municipal amb Castellet.

La vila de l'Arboç és situada dalt d'un turó vora la carretera de Barcelona a València. Dins de l'extrem nord-oriental del nucli medieval, que era emmurallat, s'aixeca l'església parroquial de Sant Julià, la qual, documentada des del 991, va ser construïda entre els anys 1631 i 1647 sobre un edifici anterior, bastit entre els anys 1310 i 1320 com a ampliació de l'església romànica preexistent. L'edifici actual consta d'una gran nau, amb capelles laterals entre els contraforts, i d'una capella neoclàssica dedicada al Santíssim Sagrament, que va ser afegida posteriorment, darrera l'absis. Aquesta església ha conservat vestigis de l'edifici romànic construït el 1136, al mur de llevant de la capella dels Dolors, unes pintures murals de l'Arbre de la Vida; d'autor anònim, conegut com a Mestre de l'Arborç, aquestes pintures, restaurades l'any 1968, constitueixen un dels millors exemples conservats de la pintura catalana d'estil francogòtic.

El recinte del nucli medieval emmurallat encara es pot resseguir pel carrer de la Muralla, al sud-oest, i el de Casanoves, a tramuntana. Al seu interior trobem el carrer Jussà, el carrer del Nord i el carrer Major, que travessa el nucli de ponent a llevant, on hi havia el Portal Nou. A la part central del carrer Major hi ha la plaça de la Vila, porticada, on hi ha l'ajuntament. Un dels carrers transversals, que unien el carrer Major amb el carrer Jussà, és el carrer dels Missers, on hi ha l'Arxiu Arbocenc i els magatzems de les Amèriques, edifici coronat per una figura de Cristòfor Colom. Al segle XVII els portals de la vila eren els del Raval, el de Banyeres, el de Vilafranca, el de Castellet, el de Vilanova i el Nou.

Fora de la vila vella, el primer exemple que es construï fou el del Raval, anomenat avui Rambla de Gener, en honor al patrici que la construï, Josep Gener i Batet (1831–1900), que havia creat a Cuba una plantació de tabac (El Hoyo de Monterrey) i una fàbrica de tabacs (La Excepción). El Palau Gener hi fou construït el 1889 com a residència familiar; actualment és un col·legi residencial, després d'haver estat noviciat salesià durant els anys seixanta. Josep Gener també patrocinà el primer aqüeducte de la vila i els seus fills construïren el nou edifici de l'Hospital de Sant Antoni, a l'antic camí de Llorenç del Penedès.

L'exemple de llevant de la vila posseeix una sèrie d'edificis notables que cal destacar. La torre Bellasguard construïda l'any 1898 per l'arquitecte Joan Baptista Pons i Trabal, de Barcelona (1855–1928), envoltada per un exuberant jardí, es troba fent cantonada entre la carretera de Banyeres i la baixada de Bonsoms, que és la sortida de la vila cap a Castellet i Vilanova i la Geltrú. Un altre edifici, sobre la mateixa carretera (avinguda de Jacint Verdaguer), és el popularment conegut com la Giralda, fet construir l'any 1902 per a residència de la família Roquer-Negrevins. En el seu conjunt es troben reproduccions, a escala reduïda, de la torre de la Giralda de Sevilla, i de la Sala d'Ambaixadors i del Pati dels Lleons de l'Alhambra de Granada. També fora vila, a septentrió, del Portal Nou, hi ha la plaça i el mirador de la Badalota, que és un dels racons més característics de l'Arboç i una esplèndida balconada vers la plana penedesenca.

Un fill il·lustre de la vila fou l'abat Aureli Maria Escarré i Jané (1908-1968) que nasqué al número 61 del carrer Major, al xamfrà amb el que fou el carrer de l'Abeurador, en una de les cases més antigues de la població. A la plaça de la Badalota hi ha un petit monument dedicat al seu record.

Durant la seva història, l'Arboç ha sofert diverses vegades els estralls de la guerra. La primera fou durant la Guerra Civil Catalana del segle XV (1462-1472); els partidaris del rei Joan II el març de 1464 s'havien fortificat a l'Arboç, en oposició al les tropes del rei Pere de Portugal, però la vila fou presa i cremada com a represalia. Les conseqüències d'aquesta lluita i de la pesta que la seguí es reflecteixen en el fogatge de l'any 1479 que només va registrar 46 focs (A l'any 1358 se n'havien registrat 289).

Un segon episodi catastròfic per a la vila fou durant la Guerra del Francès; els dies 9 i 10 de juny de l'any 1808, va haver-hi un violent combat entre el sometent ajudat per soldats suïssos i les tropes franceses que comandava el general Chabran que va acabar amb la desfeta dels catalans i amb la vila novament cremada pels quatre cantons. La població que abans de la guerra era de 1200 persones queda reduïda a la meitat perquè moltes persones van haver de marxar del poble per haver-se quedat sense casa.

I, encara, el 3 de gener de 1836, l'Arboç patí per tercera vegada en la seva història els horrors del saqueig i de l'incendi, quan en la Primera Guerra Carlina, les forces del pretendent assaltaren la vila vencent l'oposició de la milícia local.

Malgrat tot, al segle XIX registrà un espectacular creixença demogràfica, a la qual contribuï sobretot la transformació que s'operà al camp, amb la plantació intensiva de vinyes, com arreu del Penedès.

Les Puntes de Coixí de l'Arboç

Es desconeix la data exacta en què es van començar a confeccionar puntes al coixí a l'Arboç, però sí que és segur que aquesta activitat ja es realitzava en el segle XVIII. L'època de més esplendor va des de la segona meitat del segle XIX fins al primer terç del XX. En aquests anys, l'artesanía de les puntes donava feina a la gran majoria de les noies i dones arbocencques. La gran finor i delicadesa de les peces feia que aquestes randes tinguessin un gran renom entre les cases de comerç a Barcelona dedicades a la distribució d'aquesta artesanía.

Avui dia el món de la punta al coixí viu una època de ressorgiment i de nova vitalitat arreu de Catalunya. Des de 1943 l'Arboç disposa d'una escola de puntaires, un element valuós per a difondre i mantenir aquesta bella tradició, ubicada just davant el Museu de les Puntes de Coixí inaugurat l'any 1994.

EL BALL DE DIABLES DE L'ARBOÇ

La primera referència documental del ball de diables de l'Arboç data del 1846; aquest any, l'Ajuntament compra vestits nous, la qual cosa fa suposar que el ball ja existia anteriorment. A part de la seva antiguitat, allò que destaca d'aquest ball de diables és la continuïtat; des de l'any 1846 i fins avui, el ball s'ha mantingut actiu excepte en els períodes de guerra.

El ball de diables de l'Arboç s'estructura, segons el model històric del Penedès, en una colla amb un nombre fix de components i un seguit de personatges definits: Llucifer, la Diablessa, el Borró, l'àngel... aquests personatges intervenen en el ball parlat que figura l'enfrontament del bé amb el mal. A més del ball parlat, els diables reciten els versots, textos satírics dedicats a fer un repàs dels esdeveniments i persones que han estat actualitzats a la població.

Sens dubte, el moment culminant del ball de diables de l'Arboç és la carretil·lada. Aquesta és la figuració de l'infern que segueix la representació de l'acte sacramental. Els diables cremen les seves carretilles saltant en cer-

cle, de forma contínua, a la plaça del poble, la nit de la Festa Major. Llucifer, amb el seu ceptrot, i la Diablessa amb la seva força, van cremant sortidors i altres tipus de pirotècnia. Cal que el foc no es deturi ni afluixi ni un instant. Cada any, la carretillada és diferent. Sense renunciar a les innovacions que la fan més espectacular, l'atractiu de la carretillada es basa en l'esforç dels diables per mantenir el nivell de foc. Al so dels tabals, semblen sorgir de l'infern durant més de vint minuts.

SANTA OLIVA

El municipi de Santa Oliva és situat a la depressió del Baix Penedès. D'una extensió de 9,54 km², limita al nord amb Banyeres del Penedès, a l'est amb Bellvei del Penedès, al sud i al sud-oest amb el Vendrell i a l'oest amb el municipi d'Albinyana. El municipi comprèn, a més, l'enclavament de l'Albornar, separat de Santa Oliva pel terme de Banyeres. El terreny és quaternari diluvial, predominantment travertínic; hi ha una petita elevació al nord-est (la Serra, 120 m) de natura miocènica i una altra a ponent (les Pedreres) de natura cretàica. La riera de Banyeres drena la part central del terme i la riera de la Bisbal, la part occidental.

El poble de Santa Oliva es troba a l'extrem nord del terme, a una altitud de 102 m. L'església parroquial està dedicada a Santa Maria; és un edifici amb façana romànica, amb un campanar de cadireta de tres cossos a sobre i una nau construïda possiblement entre els anys 1564 i 1569.

A la part més alta del poble hi ha l'antic castell de Santa Oliva o castell del Remei, que actualment és de propietat particular. És format per dues torres laterals que delimiten un cos central de forma rectangular rematat per merlets. La torre de l'esquerra, de forma quadrangular, és també rematada per merlets i presenta una sèrie d'espitlleres i finestres de mig punt. La torre de la dreta és de forma circular i fou escapçada per convertir-la en campanar. L'església del castell, dedicada a Sant Julià, documentada des de l'any 1098, era l'antiga parròquia; és un edifici romànic d'una nau, que va ser eixamplada al segle XII, amb un absis semicircular. El 1610 l'antiga sala

d'armes del castell fou convertida en santuari dedicat a la Mare de Déu del Remei pel frares trinitaris de Vilafranca del Penedès. Després de l'epidèmia de còlera del 1854, la devoció a la Mare de Déu del Remei, que havia estat convertida en patrona del poble, augmentà considerablement.

El lloc de Santa Oliva ja és documentat l'any 938, en la confirmació de possessions del Monestir de Sant Cugat del Vallès per part de Lluís d'Ultramar, fill de Carlemany. El 1142 era senyor del castell Pere de Santa Oliva, però sota la fidelitat de Guillem de Sant Martí, senyor de gairebé totes les terres del Penedès, el qual li encomana la castlania d'Eramprunyà (terres que van des del Llobregat al Garraf). A la seva mort comencen els conflictes entre els seus fills: Guillem-Ramon, hereu de la castlania del castell d'Eramprunyà, Berenguer, abat de Sant Cugat, i Bernat, hereu del castell de Santa Oliva. El plet que Berenguer mantenia contra els seus germans es va resoldre l'any 1183 quan el bisbe de Tortosa dictà sentència, adjudicant el castell i terme de Santa Oliva a Guillem, hereu de Guillem-Ramon, però sota el senyoriu directe de Sant Cugat, amb la prohibició de vendre'l o hipotecar-lo sense consentiment del Monestir de Sant Cugat.

Els plets entre la família van continuar. Tant és així que a la mort de Guillem de Santa Oliva, l'any 1226, s'inicià la lluita entre Saurina, hereva i filla legítima de Guillem i el seu germanastre Guillem. Aquest últim, el di lluns de Pasqua de l'any 1238, infringint la Treva de Déu i la protecció del rei Jaume I, atacà i incendià la vila i

el castell. L'any següent és obligat a pagar les destrosses produïdes.

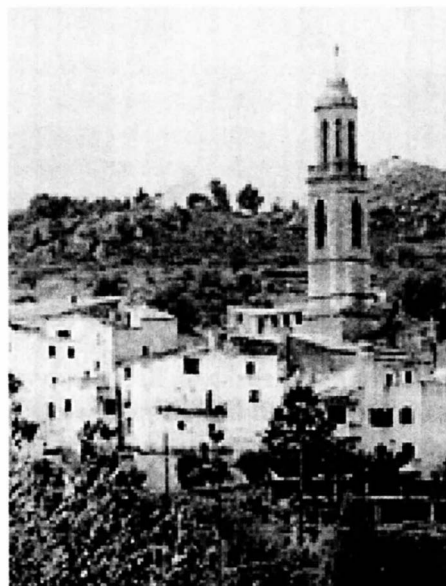
Sant Cugat va aprofitar aquest conflicte i va comprar a poc a poc drets i pertinences. Es va fer amo tant del castell i terres com del Monestir de Santa Maria. Durant els anys que segueixen, el Priorat de Santa Oliva va agafant preponderància, però a partir del segle XIV va perdent el seu poder i sorgeixen problemes entre el Monestir i l'església. El 1753 Ferran VI i la Santa Seu fan un concordat dient que el Priorat de Santa Oliva passa a dependre de l'Ardiaca de Vilafranca del Penedès. Continuen les picabaralles a començaments del segle XIX. Amb la desamortització de Mendizábal es posen a subhasta les terres i el Priorat és comprat pels pagesos.

Dins del terme és interessant també la masia de l'Albornar. L'Albornar és anomenat ja l'any 1010 en el famós testament d'Adalbert. Actualment, és una gran casa, ben conservada, malgrat que s'hi han fet afegits i reconstruccions en diferents èpoques; conserva notables peces de mobiliari del segle XVI.

ALBINYANA

El terme municipal d'Albinyana és situat a l'extrem oest de la comarca del Baix Penedès amb una extensió de 19,46 km². Limita, al nord amb la Bisbal del Penedès, i l'enclavament de l'Albornar, al nord-est amb el terme de Banyeres del Penedès i a l'est amb Santa Oliva, al sud amb el Vendrell i a l'oest amb els termes de Bonastre (Tarragonès) i Masllorens (Alt Camp). El terme comprèn, a part del cap de municipi, el poble de les Peces, el veïnat de les Masies del Torrent, l'antic terme de Tomoví i el santuari de Sant Antoni d'Albinyana, dalt de la serra del Quadrell.

El terreny és accidentat, sobretot al nord i a l'oest, on s'assoleixen les altituds majors a la serra del Quadrell (407 m). Els terrenys són predominantment calcaris, si bé es troben algunes vetes guixoses pertanyents a terrenys triàsics, que ocupen el sector que va del puig de Sant Antoni fins al poble. L'extrem nord-est del terme és planer i dominat pel curs de la riera de la Bisbal que és la principal artèria de drenatge, en són tributaris els torrents de la Llàntia i de Vallmajor o dels Bancals, per la dreta, i el torrent de la Costa i el de les Quatre Fires o riera del Papiolet, per l'esquerra.

El poble d'Albinyana és situat a la part central del terme, sota la serra del Quadrell, a 198 m d'altitud. L'església parroquial és dedicada a Sant Bartomeu i ja és documentada l'any 1120 en la confirmació de les possessions del monestir de Sant Cugat del Vallès pel papa Calixt II. L'edifici és del segle XVIII amb un campanar de torre quadrada coronat per un àngel. L'absis, semicircular sobrealçat, amb un fris i una finestra, recorda el temple romànic que hi havia al segle XII. Cal destacar-hi una imatge de la Mare de Déu del Roser datada l'any 1582.

Dalt de la Serra del Quadrell, dominant un extens paisatge, s'hi troba el petit Santuari de Sant Antoni de Padua i al nucli agregat de Les Peces, és interessant l'edifici anomenat Cal Gener, amb magnífics esgrafiats.

Dins el terme s'han trobat restes arqueològiques que van de l'Edat del Bronze, amb antiguitat de 3500 anys, fins a l'època ibèrica i romana. Les restes més importants són les de la cova de Vallmajor, a la serra

del Quadrell, on hi ha un interessant conjunt de pintures rupestres del tipus esquemàtic.

Sobre l'origen del nom del poble, Josep M. Inglés creu que prové d'Albinia, femení del nom romà Albinus. Segons Moreu-Rey, podria ser un trasllat de nom geogràfic italià, potser ligur. Una altra versió insinua que pot venir del mot celta "alp", que significa muntanya alta. La versió més probable es tracta d'un antropònim llatí.

Segons el Cartulari de Sant Cugat del Vallès, la fundació d'Albinyana data de l'any 1.040, quan l'Abat Guitart del Monestir, donà Carta de Població a Bernat Oleguer, amb la condició que hi edificués un castell i procurés

poblar el lloc, donant-li la meitat en arrendament i la meitat en possessió per a ell i en posteritat. Entre d'altres condicions, l'Abat es guardà el privilegi d'anomenar el capellà o rector de l'església del castell. El 1.232, el rei Jaume I confirmà al Monestir de Sant Cugat tots els privilegis concedits, tant per ell com pels seus successors, fent esment entre d'altres al castell d'Albinyana i al de Tomoví. Així doncs des dels primers temps de Reconquesta i fins l'any 1835, en què s'extingirien les senyories, Albinyana estigué sota el domini dels abats de Sant Cugat del Vallès, barons de tot el territori.

BIBLIOGRAFIA

- ** Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Volum 5. El Penedès i l'Anoia
Fundació Enciclopèdia Catalana (1982)
- ** Hipermapa de Catalunya: <http://www10.gencat.net/ptop/AppJava/cat/actuacions/territori/hipermapa.jsp>
- ** Topoguia del GR-92.FEEC- CS. (2004)
<http://www.feec.org/examples/servlet/Sender?idsender=179>
- ** L'Arboç: <http://pieraedicions.com/arboc.html>
- ** Ball de Diables de l'Arboç: <http://etnocat.readyssoft.es/festafof/arbocenc/index.html>
- ** Museu de les Punes de Coixí de l'Arboç: <http://idd005i5.eresmas.net/histpunt.html>
- ** Santa Oliva: <http://www.santaoliva.altanet.org/> , <http://pieraedicions.com/staoliva.html>
- ** Albinyana: <http://www.albinyana.altanet.org/> , <http://pieraedicions.com/albinyana.html>

Agustí Poch. Abril 2006

